

Internationell Post-doc vid Institut Gustave Roussy i Paris

Oskar Hemmingsson

Jag gjorde ST i kirurgi vid Norrlands Universitetssjukhus 2005-2011 och varvade min kliniska tjänstgöring med forskningsperioder. Jag disputerade 2010 på en avhandling som baserades på ett experimentellt arbete om cisplatin.

Jag har alltid varit intresserad av att arbeta utomlands och har gjort flera kortare kliniska auskultationer i andra länder. Min forskningshandledare Peter Naredi talade ofta om betydelsen av att göra post-doc och var mycket positiv till att jag skulle forska utomlands. Efterhand kändes det som ett självklart val att göra post-doc om rätt projekt skulle dyka upp. Jag tittade på alternativ i Holland och Australien men valet föll på Frankrike och Paris när jag genom min handledare kom i kontakt med direktören för Institut Gustave Roussy, Alexander Eggermont. Han föreslog ett par olika forskningsgrupper som jag skulle kunna ansluta till och vi enades om att det passade bäst med en grupp som arbetade med malignt melanom och nya BRAF-hämmare. Gruppen leddes av Caroline Robert som driver både klinisk och experimentell forskning.

Kontakterna initierades under sommaren 2011. Under hösten började jag söka stipendier och planera för en flytt. Jag sökte stipendium från bland annat Svenska Sällskapet för Medicinsk Forskning, Vetenskapsrådet, Marie Curie, Svenska Läkaresällskapet och Wenner-Gren stiftelserna. Jag sökte också medel från lokala fonder och från min heminstitution. Vi fick vårt tredje barn under hösten och jag hade många kontakter med svenska skolan i Paris för att ordna skolgång åt de äldre döttrarna. Det var också viktigt att försäkra sig om att hustrun kunde vara föräldraledig, att försäkringar gällde, att jag skulle få tjänstledigt och att vi kunde hyra ut huset i Umeå.

Jag reste ner till Paris under vintern 2012 och fick träffa Eggermont och Robert och presentera vad jag gjort under mina doktorandstudier. De presenterade kortfattat några projekt som de arbetade med och vi enades om att jag skulle delta i experimentella arbeten som var delvis påbörjade och delvis helt nya. Jag insåg att det inte skulle gå att varva forskningen med klinik utan beslutade att ägna tiden i Frankrike helt åt forskning.

Jag började också söka bostad. Vi ville bo nära skolan som ligger centralt i Paris. Det fanns ett stort utbud av möblerade lägenheter att hyra i andra hand men det visade sig snart att det inte gick att hyra utan franska borgenärer eller deposition av ett års hyra. Jag återvände till Paris några dagar under våren och sommaren 2012 för att ordna alla praktiska detaljer. Jag fick samtidigt besked om att jag fick stipendium som kunde finansiera större delen av våra budgeterade utgifter. Jag fick ingen ekonomisk ersättning från Frankrike men institutet gick in som borgenär så att vi till slut kunde hyra en lägenhet.

Jag, min fru och våra tre döttrar (6, 4 och 0 år) flyttade ner till Paris med åtta resväskor augusti 2012. Vår äldsta dotter började ettan i Svenska skolan och vår andra dotter gick på förskolan i samma lokaler. Min fru var föräldraledig. Vi bodde i centrala Paris och jag åkte kollektivtrafik eller cykel till förorten Villejuif där Institut Gustave Roussy ligger.

På lab var det franska som gällde även om de flesta kunde hjälplig engelska. Jag gjorde försök på möss i ett projekt som redan var påbörjat och jag startade ett eget projekt som baserades på cellodlingsförsök. Det var en mycket vänlig och kollegial stämning på lab men det var mycket tydligare hierarkier gentemot överordnade om man jämför med Sverige. Många av mina kollegor arbetade ungefär kl. 10-20 men jag försökte hålla mig till 8-17 och spara pappersarbete till kvällen. I samband med djurförsök blev det en del helgarbete men annars var helgerna fria. Vi träffade gruppledarna två gånger per vecka i samband med labmöten. Administrationen runt forskningen var besvärligare än i Sverige och det var betydligt mer trångt på lab. Medarbetarna var däremot mycket kunniga och kompetenta.

Min post-doc gjorde att jag fick insyn i ett nytt forskningsområde, jag fick lära mig nya tekniker på lab och jag fick insyn i en delvis annan forskningskultur. Institut Gustave Roussy är ett ledande cancersjukhus med flera framstående forskare och det var inspirerande att se hur de integrerade klinik med klinisk och experimentell forskning. Med distans till Sverige var det lättare att se våra fördelar och brister. En internationell post-doc var också mycket positivt för familjen! Ur ren forskningssynpunkt hade det varit bättre att stanna längre än ett år men det fick bli en kompromiss med klinik och familj.

Efter min post-doc har jag fortsatt forska i Umeå med hjälp av de stipendier som genererades i samband med post-doc. Jag har fått repatrieringsanslag av Umeå Universitet och nu nyligen bytt tjänst till ett biträdande lektorat. Jag har fått mycket bra möjligheter att fortsätta kombinera klinik med forskning och det hade inte varit möjligt utan erfarenheterna från Paris. Efter att ha provat sina vingar i en ny forskningsmiljö är det lättare att stå på egna ben och starta en egen grupp.

Jag vill varmt rekommendera en internationell post-doc! Jag tror att några nycklar till framgång är att hitta rätt handledare, hitta rätt miljö för eventuell medföljande familj och att börja planera minst ett år i förväg.

Oskar Hemmingsson,
oskar.hemmingsson@umu.se